

ΣΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ
ΕΝΩΠΙΟΝ: Στ. Χατζηγιάννη Α.Ε.Δ.

ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αρ. Αίτησης: 378/09

Σε ότι αφορά τον Γιώργο Μέσσιο από τη Λεμεσό οδός Φαναρίου 18, Πολυκατοικία Suntower, Νεάπολη, Άγιος Νικολάος, με αριθμό δελτίου ταυτότητας 564866

Χρεώστη

Και

ΑΙΤΗΣΗ ΥΠΟ: Ανδρέα Α. Λεωνίδα, από τη Λεμεσό

Πιστωτής/Αιτητής

6.7.2010

Για αιτητή-πιστωτή: κα. Αριστείδου
Για Καθ' ου η αίτηση – χρεώστη: κ. Χρ. Κληρίδης

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Είναι θεμελιωμένο (βλ. μεταξύ άλλων Παναγιώτου ν. χ' Κυριάκου (1991)1 Α.Α.Δ. 362, Γεωργίου ν. Γεωργίου (2001)1 (Γ) Α.Α.Δ. 1592) ότι θέμα δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου μπορεί να εγερθεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ακόμα και κατ' έφεση.

Στην παρούσα περίπτωση, ο ευπαίδευτος συνήγορος του καθ'ου η αίτηση – χρεώστη ήγειρε το θέμα αμέσως μετά την ολοκλήρωση της κυρίως εξέτασης του αιτητή-πιστωτή (Μ. Αιτ.2). Πρόβαλε σχετικά ότι το παρόν Δικαστήριο στερείται καθ' ύλην δικαιοδοσίας να εκδικάσει την παρούσα αίτηση, εφόσον το ύψος του επιδικασθέντος ποσού δυνάμει της δικαστικής απόφασης στην Αγωγή αρ.

5770/97 και 5126/98 συνυπολογιζομένων των επιδικασθέντων τόκων υπερβαίνει κατά πολύ το ποσό των €500.000. Προς τούτο παρέπεμψε το Δικαστήριο στην παρ. 6 της ειδοποίησης πτώχευσης (Τεκμήριο 1) στην οποία επισυνάπτεται η δικαστική απόφαση στο άρθρο 87 του περί Πτωχεύσεως Νόμου Κεφ. 5 ως και στο άρθρο 22 του περί Δικαστηρίων Νόμου Ν. 14/60. Εισηγήθηκε ότι η επιφύλαξη του άρθρου 22(5) δεν εφαρμόζεται στην συγκεκριμένη περίπτωση, αφού δεν υπάρχει αμφισβητούμενο ποσό αλλά αποκρυσταλλωμένο συνολικό ποσό κεφαλαίου και τόκων επί του οποίου εδράζεται η αίτηση πτώχευσης.

Αντίθετα η ευπαίδευτη συνήγορος του αιτητή-πιστωτή, εισηγήθηκε ότι δεν θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι επιδικασθέντες τόκοι παρά μόνο το επιδικασθέν ποσό, το οποίο προσδίδει δικαιοδοσία στο παρόν Δικαστήριο.

Έχω εξετάσει τα όσα οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των διαδίκων ανέφεραν υπέρ ή εναντίον του εγερθέντος ζητήματος.

Το άρθρο 87 του Κεφ. 5 ως και το άρθρο 22(3) (α) και (5) του Ν. 14/60 έχουν ως εξής:

«87. Δικαστήρια που έχουν δικαιοδοσία σε πτώχευση είναι τα Επαρχιακά Δικαστήρια και, τηρουμένων των διατάξεων του Νόμου αυτού, κατά την ενάσκηση της δικαιοδοσίας αυτής θα έχουν όλες τις εξουσίες που παρέχονται σε Επαρχιακά Δικαστήρια όπως κατά την εκδίκαση αστικής αγωγής.»

«22.(3) Έκαστος Ανώτερος Επαρχιακός Δικαστής ή Επαρχιακός Δικαστής έχει αρμοδιότητα να ακούει και να αποφασίζει για –

(α) Οποιαδήποτε αγωγή στην οποία το αμφισβητούμενο ποσό ή η αξία της επίδικης διαφοράς δεν υπερβαίνει προκειμένου περί Ανώτερου Επαρχιακού Δικαστή τις πεντακόσιες χιλιάδες ευρώ (€500.000) και

προκειμένου περί Επαρχιακού Δικαστή τις εκατόν χιλιάδες ευρώ (€100.000).

- (5) Τηρουμένου του διαδικαστικού κανονισμού το αμφισβητούμενο ποσόν ή η αξία της επιδίκου διαφοράς, ως ανωτέρω αναφέρεται, θα είναι το ποσόν ή η αξία η πραγματικώς εν αμφισβητήσει μεταξύ των διαδίκων ως αποκαλύπτεται αυτή εις τας εγγράφους προτάσεις, ή είναι παραδεκτή υπό των διαδίκων καθ' οιονδήποτε στάσιν της διαδικασίας ή επί αιτήσεως έχει αποφασισθή υπό του δικαστηρίου, παρά το ότι το αξιούμενον ποσόν ή εν τη αγωγή προβαλλομένη αξία της επιδίκου διαφοράς υπερβαίνει το ποσόν τούτο ή την αξίαν ταύτην.

Νοείται ότι στον καθορισμό του ποσού που αμφισβητείται ή στην αξίαν της επίδικης διαφοράς δεν λαμβάνεται υπόψη οποιοδήποτε ποσό τόκου που είναι πληρωτέο επί του αμφισβητούμενου ποσού ή της αξίας της διαφοράς.»

Το άρθρο 4 του Περί Πτώχευσεως Νόμου, Κεφ. 5, παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα έκδοσης διατάγματος παραλαβής της περιουσίας ενός χρεώστη, για προστασία της περιουσίας του, προς όφελος των πιστωτών του. Η δυνατότητα αυτή ασκείται κατόπιν υποβολής αίτησης πτώχευσης και προϋποθέτει τη διάπραξη από τον χρεώστη πράξης πτώχευσης. Το τι συνιστά διάπραξη πράξης πτώχευσης προνοείται από το άρθρο 3 του Νόμου. Μεταξύ αυτών και η παράλειψη του χρεώστη να συμμορφωθεί σε ειδοποίηση πτώχευσης. Τέτοια είναι για τον αιτητή-πιστωτή και η υπό κρίση περίπτωση.

Όπως ανέφερα πιο πάνω, στην ειδοποίηση πτώχευσης (Τεκμήριο 1) επισυνάπτεται η δικαστική απόφαση δυνάμει της οποίας επιδικάστηκαν από το Δικαστήριο τα ποσά και οι τόκοι που ο χρεώστης οφείλει στον πιστωτή. Επομένως συμφωνώ με τον ευπαίδευτο συνήγορο του χρεώστη ότι στην παρούσα διαδικασία, «αμφισβητούμενο ποσό» εντός της έννοιας του άρθρου

22(5) (ανωτέρω) δεν υπάρχει. Όπως ρητά αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο, αμφισβητούμενο ποσό» είναι το ποσόν «το πραγματικώς εν αμφισβητήσει μεταξύ των διαδίκων.»

Κατ' επέκταση στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχει «αμφισβητούμενο ποσό» αλλά οφειλόμενο ποσό δυνάμει δικαστικής απόφασης, το οποίο περιλαμβάνει τόσο το κεφάλαιο όσο και τους τόκους. Επομένως, έχω την άποψη ότι η επιφύλαξη του άρθρου 22(5) (ανωτέρω) δεν εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφού αυτή αφορά το ποσό των τόκων που είναι πληρωτέο επί αμφισβητούμενου ποσού και όχι επί ποσού που έχει αποκρυσταλλωθεί δυνάμει δικαστικής απόφασης.

Έχοντας κατά νου ότι, σύμφωνα με τον ευπαιδευτο συνήγορο του χρεώστη, το επιδικασθέν ποσό συνυπολογιζομένων των τόκων, υπερβαίνει τις €500.000 – θέση που δεν αμφισβητήθηκε από την άλλη πλευρά – καταλήγω ότι το παρόν Δικαστήριο στερείται δικαιοδοσίας να εκδικάσει την παρούσα αίτηση, αφού το ανώτατο όριο της δικαιοδοσίας του με βάση το άρθρο 22(3)(α) είναι €500.000.

Ενόψει των ανωτέρω, δίδονται οδηγίες όπως η παρούσα αίτηση τεθεί ενώπιον της Διοικητικού Προέδρου για τα περαιτέρω.

(Υπ.)

Στ. Χατζηγιάννη, Α.Ε.Δ.

Πιστόν Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής